

Episcopul Ignatie oferă antidotul la lipsa stăpânirii de sine, unul din păcatele care macină și divizează societatea

Episcopul Ignatie al Hușilor a oferit joi la Parohia Simila, Protopopiatul Bârlad, antidotul la lipsa stăpânirii de sine.

Biserica Parohiei Simila este ocrotită de Sfântul Ierarh Nicolae, pomenit în 6 decembrie, [informează](#) Episcopia Hușilor.

După Slujba Vecerniei cu Litie în cinstea Sf. Ier. Nicolae, Episcopul a prezentat virtuțile sfântului ocrotitor, tratând cu prioritate una dintre ele: înfrânarea sau stăpânirea de sine.

Ierarhul a explicat că Sfântul Nicolae este amintit în troparul său „om al lui Dumnezeu și învățător al înfrânării”, dar în limba greacă ideea de înfrânare este

echivalentă cu stăpânirea de sine.

Pornind de la această virtute exersată de Sfântul Nicolae, Preasfinția Sa a spus că unul din păcatele care macină și divizează societatea este lipsa de stăpânire de sine.

„Oamenii nu mai reușesc să se controleze. Când sunt în situații dificile, delicate, se lasă prinși în iureșul impulsurilor, în acest carusel al mâniei, al emoțiilor, și nu acționează în mod înțelept”.

„Nu recunoaștem binele pe care ni-l face cineva. Când cineva nu recunoaște binele pe care l-am făcut, noi nu reușim să ne stăpânim, nu reușim să acționăm înțelept, cumpătat, cu stare de seninătate și discernământ”.

„Foarte puțini oameni reușesc să aibă această virtute, discernământul, care l-a caracterizat atât de profund pe Sfântul Nicolae”.

În a doua parte a predicii, ierarhul a explicat cum poate fi dobândită stăpânirea de sine.

„Stăpânirea de sine este un dar care vine în sufletul omului care este blând și se roagă foarte mult. Nu vine de la sine”.

„Omul care se roagă știe să se interiorizeze și știe să cumpănească foarte bine când ia o decizie”.

Preasfințitul Ignatie a atras atenția că lipsa stăpânirii de sine este o premiză a dorinței de dominare, în chip autoritar, a celorlalți.

„Cu cât omul nu se stăpânește pe sine însuși, cu atât vrea să îi stăpânească, să îi domine, pe cei din jur. Un dictator nu se poate stăpâni pe sine, dar el vrea să îi domine, în chip autoritar, pe alții”.

„Omul care se stăpânește pe sine însuși nu are nevoie să domine pe cel de lângă el. Autoritatea celui care se stăpânește pe sine însuși este o autoritate interioară, duhovnicească, care are o forță mult mai mare. Ea schimbă mult mai frumos și mai lin sufletul unui om, decât prin coerciție, prin forță și agresivitate”.